

rede af den Grund ikke at være heldigt at optage dette Forslag, da derved Forpligtelsen udstrækkes til Mange, som den nu ikke paa-lyfter.

Bregendahl: Det er altid en nem Maade at slippe fra et Realitetsforslag paa, især ved en Sags 3die Behandling, at angribe det fra den formelle Side. Jeg troer imidlertid ikke, at de Bemærkninger, som den ærede Ordfører anførte mod dette Forslag, have noget Videre at betyde. Det er ganske vist, at der staaer ikke Fabrikslaug, men det er med Villie, at vi have indskrænket Forslaget til Haandværkslaug, som ikke ere frie. Naar han indvendte, at f. Ex. Kunstbreiere udenfor Kjøbenhavn ikke skulde aflægge nogen Mesterprøve, saa er det neppe rigtigt for alle Byers Vedkommende. Jeg troer, at de aflægge Mesterprøve som Dreiere i Almindelighed. Hvad de andre Exempler angaaer, da erindrer jeg ikke af dem, han nævnte, andre end Forgylbere; men i de fleste Provindsstæder er denne Næring vistnok ogsaa en fri Næring. Jeg troer altsaa ikke, at det kan afholde Thinget fra at stemme for Forslaget. Det Spørgsmaal, der ligger før, er ganske vist Spørgsmaalet om Mesterstykker, men ingenlunde i den Form, hvori det ved anden Behandling forelaa. Den Gång var det Spørgsmaal om at lade indføre modificerede Prøver for en ubegrændset Tid, saalænge altsaa, indtil Lovgivningsmagten vedtog, at de skulde ophøre. Her foreligger derimod kun Spørgsmaal, om de skulde vedblive i 5 Aar efter den fastsatte Termin. Den ærede Ordfører har selv under Sagens tidligere Forhandling erkjendt, at, saaledes som Lovforslaget er konstrueret, navnlig med Hensyn til dette Spørgsmaal, er det egentlig ikke Tale om en Overgangstid, thi man kan ingenlunde sige, at det er en Overgangstid, at den nævrende Tilstand bestemmes at skulle ophøre til et vist bestemt Tidspunkt. Overgangstiden er, for at bruge den ærede Ordførers eget Udtryk, uden at lægge særdeles Vægt derpaa, kun søgt gennemført i Lovudkastet paa den Maade, at den 1ste Januar 1862 aabnes den frie Concurrence, og det er ikke Maadten at forberede de Næringsdrevende paa, som kunne

befrygtes at lide ved Forandringen. Det er ikke blevet modsagt her i Salen, idetmindste ikke med nogen Styrke, at det er en ønskelig Tilstand at have saa fri en Næringslovgivning som muligt, og jeg erkjender fuldkommen dette, men det, som der er Spørgsmaal om, er, om det er rigtigt, at vi efter i en saa lang Periode ikke at have haft Næringsfrihed, da pludselig fra den ene Dag til den anden, fra den 31te December 1861 til den 1ste Januar 1862, skulde gaae over fra den bestaaende Tilstand til en i høi Grad forandret, eller om det ikke er rigtigere at indføre en Tilstand, hvor Forholdet bliver noget udvidet, uden at man udsætter sig for alle de Ulemper, der følge af en pludselig Forandring. Det er ogsaa erkjendt her i Salen, at der skulde være en Overgangsperiode, og jeg troer, at den Fordring, der her er stillet, er særdeles billig, naar man forresten erkjender det for ønskeligt, at en saadan Mellemtilstand bliver indført. Der er Intet at befrygte af en saadan Overgangstid for dem, der lægge Vægt paa en større Frihed; thi Loven har bestemt, naar den skal op-høre, og der hører altsaa ingen ny Lovgivningsact til for at bestemme dette Ophør. Det forekommer mig derfor, at der kan være Grund til at antage, at flere af de af Thingets Medlemmer, som ved anden Behandling have stemt mod det Forslag, der den Gång var stillet, vilde slutte sig til det nu foreliggende Forslag.

Indenrigsministeren: Det vil efter alle mine tidligere Udtalelser om dette Spørgsmaal neppe engang være nødvendigt, at jeg forklarer mig nærmere om det foreliggende Om- dringsforslag. Det er en Selvfølge, at jeg ikke kan Andet end tilraade det ærede Thing at forkaste det Forslag, der er stillet under Nr. 16. Hvad Affattelsen angaaer, saa var dog vistnok den Indvending, som blev gjort af den ærede Ordfører, ikke ubegrundet. Jeg sigter ikke derved saa meget til, hvad han ytrede om Fabriklaugene, som til den anden Deel af Sagen. Sagen er jo nemlig den, at der ved Forslagets Antagelse (aaenbart i visse Forhold vilde blive indført en større Tvang end den, der nu er tilstede. Nu er jo Reglen den